

der de geistlige Embeder, skal jeg ikke opholde mig ved, da jeg synes at have afviist dem i det Foregaaende og har holdt paa det Princip, at disse Ting burde adskilles fra Embederne. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har i et længere Foredrag udviklet en heel Deel om Præsternes Forhold til Sectar og om den Maade, hvorpaa Præsterne kunne modvirke Sectar, som trænge ind i Folketirken. Dette Spørgsmaal synes mig maa ligge altfor fjernt fra Forslaget til, at jeg tør trætte Thinget med at forlænge Discussionen om disse Forhold; men, naar han har anført, at den communale Frihed skulde udvikles og udvikles ad den Vej, at Communerne valgte deres Præster, saa ere vi atter paa dette fortvivlede Gebeet, hvor det Ueensartede sammenblandes; og at det skulde udvikle den communale Frihed, at Menighederne selv valgte deres Præster, troer jeg maa indrømmes er noget meget Skjævt. — Det kan gjerne være, at Meningen ikke var denne; men saaledes opfattede jeg det; fremdeles meente han, at der skulde ordineres Præster uden bestemt Kald; det kan gjerne være, at det er hensigtsmæssigt, men ganske staaer det dog ikke i Forbindelse med foreliggende Lovforslag. Jeg har ikke noget imod, at der var saadanne ordinerede Præster; ved mange Leiligheder kunde det være behageligt; men jeg veed ikke, om det vilde være hensigtsmæssigt at lade mange Ordinationer af Geistlige uden en bestemt Embedsvirksomhed finde Sted, Noget, jeg af den Grund ikke kan ansee for ønskeligt, da Sognebaandet er ophevet, og Menigheden har saa temmelig fri Afgang til at mødes med de Geistlige, som de troe at kunne have meest Tillid til. Endelig udtalte det ærede Medlem Afskilligt om, at man maatte søge hen til at afskaffe alle Geistlige som Statsembedsmænd og have alle Statsembeder. Dertil skal jeg kun sige, at, uagtet berømte Mænds Navne have været indflettede i Undersøgelsen af disse Sager, maa Thinget vist være enigt med mig i, at den ærede Rigsdagsmand (Høgsbro) her er kommen ind paa Talen om store Reformers, paa ligesom et stort Ord, der er kastet ind i Discussionen, og jeg troer ikke, det vilde være hensigtsmæssigt at blande Discussionen om saadanne omfangsrige

Spørgsmaal ind i et meget bestemt Lovforslag om en ganske enkelt Reform. Jeg stemmer for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, idet jeg ønsker, at det maa blive behandlet i et Udvalg, at det maa blive overveiet paa det Omhyggeligste, og at Banskellighederne maae blive overvundne saaledes, at der maa komme et for Kirken godt Resultat ud af den Grundsaetning, hvorpaa Lovforslaget hviler, og som jeg i det Hele taget billiger.

Monrad: Det forekommer mig, at Forhandlingen om dette Forslag, saavel fra den ærede Forslagsstillers Side som fra Afskillige af dem, der have yttret sig, er bleven ledsaget, jeg kunde næsten sige paa sædvanlig Maade, med en heel Deel nedfattende Bemærkninger om Geistligheden. Jeg skal aldeles ikke indlade mig paa at drøfte, hvorvidt de, der ere fremkomne med saadanne Ytringer, virkelig kunne antages at have et saa omfattende Kjenndskab til Landets Geistlighed til de forskjellige Lider, at de ere berettigede til at fremkomme med saadanne Bemærkninger, der efter min Mening virkelig ikke udrette Noget. Efter min fulde Overbeviisning maa det Samme finde Sted fuldt saavel nu som i tidligere Lider, at Mange af dem, der bestemme sig for den geistlige Stand, gjøre det af en virkelig Lyst og Kjærlighed til Standen. Det var idetmindste Tilfældet den Tid, da jeg var paa Universitetet, og jeg tør sige, at ikke faa af dem, som jeg dengang kom i Berøring med, bleve drevne til dette Studium ikke blot af Hensyn til en tilkommende Forsørgelse, men virkelig af Kjærlighed og Lyst til Standen. Jeg troer virkelig ogsaa, at man i fuldkommen Overensstemmelse med Sandheden kan sige, at Geistligheden her i Landet kan taale en Sammenligning med hvilken som helst anden Stand eller Klasse her i Landet, ja selv med det ærede Thing, uden at den just behøver at staae saameget tilbage. Dermed være det imidlertid paa ingen Maade sagt, at der ikke ogsaa i den skulde kunne findes mangehaande Mangler og Svagheder; det er Noget, der vistnok ikke behøver at siges, men saadanne Mangler og Svagheder findes vist i det Hele taget ikke udelukkende hos Geistligheden; de